

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: P. K.**, nar. „X“, státní příslušnost Slovenská republika, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Lucií Kýčkovou, advokátkou se sídlem v Teplicích, ul. Masarykova třída č. p. 537/7, PSČ 415 01, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem v Praze 4, náměstí Hrdinů č. p. 1634/3, Poštovní schránka 155/50, PSČ 140 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2014, č. j. MV-118860-3/SO-2014,

takto:

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce advokátce JUDr. Lucii Kýčkové **s e p ř i z n á v á** **odměna** za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů v částce **8.228,-Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím pošty dne 10. 6. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 6. 10. 2014, č. j. MV-118860-3/SO-2014, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 18. 7. 2014, č. j. OAM-1488-8/ZR-2014, kterým byl žalobci dle ust. § 87d odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušen přechodný pobyt na území České republiky, a současně mu dle

ust. § 87d odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla stanovena lhůta jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí k vycestování z území České republiky, a to z důvodu, že se žalobce stal neodůvodnitelnou zátěží systému dávek pro osoby se zdravotním postižením nebo systému pomoci v hmotné nouzi České republiky. Žalobce se současně domáhal i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Na tomto místě soud poznamenává, že předmětnou žalobu žalobce podal v reakci na usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 6. 5. 2015, č. j. 18 C 395/2014 – 29, kterým bylo řízení o jeho návrhu na zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2014 zastaveno pro věcnou nepřislušnost okresního soudu v rámci občanského soudního řízení, když věcně příslušným je Krajský soud v Ústí nad Labem v rámci správního soudnictví. Návrh na zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2014 žalobce tehdy podal u Okresního soudu v Teplicích osobně dne 8. 12. 2014.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava upravená v ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V této souvislosti je třeba uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.

Pro daný případ podle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a ust. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců přitom platí, že žalobu proti správnímu rozhodnutí žalovaného lze podat ve lhůtě 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, s tím že **zmeškání lhůty nelze prominout**.

Vedle toho v daném případě podle ust. § 72 odst. 3 s. ř. s. rovněž platí, že pokud soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do 1 měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, s tím, že v takovém případě platí, že **žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení**.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dále v odst. 3 stejného ustanovení je zakotveno, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný soud zaslal příslušný správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl zastavení řízení o žalobě pro její opožděnost, popř. její zamítnutí pro nedůvodnost.

Z předloženého správního spisu žalovanou soud přitom prokazatelně zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 6. 10. 2014, jak bylo specifikováno shora, bylo žalobci osobně řádně doručeno prostřednictvím pošty dne 15. 10. 2014, jak vyplývá z originálu doručenký opatřené ručně psaným datem 15. 10. 2014, vlastnoručním podpisem žalobce, otiskem razítka pošty rovněž s datem 15. 10. 2014 a jménem, příjmením a vlastnoručním podpisem pracovnice pošty. Žalobou napadené rozhodnutí ze dne 6. 10. 2014 bylo přitom legitimně doručováno přímo žalobci, když ten nebyl ve správním řízení nikým zastoupen.

Tento den, tj. 15. 10. 2014, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. a ust. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle dnů bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí úterý 16. 10. 2014, jakožto den následující po dni, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek 30 denní lhůty, a tato 30 denní lhůta pro podání správní žaloby tak skončila v pátek **14. 11. 2014**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žaloba byla k Okresnímu soudu v Teplicích podána osobně až dne **8. 12. 2014**. Z právě uvedeného je tak zřejmé, že lhůta k včasnému podání žaloby nebyla zachována, když žaloba nebyla v poslední den lhůty předána soudu nebo jemu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence.

S ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. proto nezbylo soudu nic jiného než vyslovit, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená 30 denní lhůta k jejímu podání. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. tuto žalobu pro opožděnost ve výroku usnesení ad I. odmítl. Na tomto místě soud podotýká, že tomuto postupu nebrání skutečnost, že částečně již provedl procesní úkony směřující k rozhodnutí o věci samé, když žalobce osvobodil od soudního poplatku a ustanovil mu advokátku a od žalovaného vyžádal správní spis a vyjádření k žalobě. Opožděnost žaloby je totiž soud povinen zohlednit v každé fázi řízení o ní, když pro tento závěr svědčí jednoznačná díkce výše citovaného ust. § 172 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců, kterému koresponduje i obecná úprava obsažená v ust. § 72 odst. 4 s. ř. s. Tentýž závěr vyslovil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 As 11/2005-72, který byl publikován se Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 715/2005 a také na www.nssoud.cz.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobci byla pro toto soudní řízení ustanovena advokátka, a proto soud ve výroku usnesení ad III. rozhodl s odkazem na ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. o přiznání odměny této advokátce za zastupování žalobce. Soud přiznal advokátce JUDr. Lucii Kýčkové odměnu ve výši 8.228,-Kč, která se skládá z částky 6.200,-Kč za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po

1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. b), porada s klientem - § 11 odst. 1 písm. c)]; z částky 600,- Kč za dva s tím související režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a z částky 1.428,-Kč představující 21% DPH za poskytnuté právní služby, kterou je právní zástupkyně žalobce povinna podle zvláštního právního předpisu odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 26. srpna 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová